

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110205107
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7110205107.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej E. U., X., U. X, o zaplatenie 1 097,16 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice I 17C/195/2012-78 z 11.12.2012 v znení opravného uznesenia 17C/83/2013-108 z 23.1.2013

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobcovi a žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením konanie zastavil, upravil Daňový úrad Bratislava, aby do 15 dní od doručenia právoplatného uznesenia vrátil žalobcovi krátenú časť súdneho poplatku 58,87 € zo žaloby a rozhodol, že žalobca, ani vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti uzneseniu, a to proti výroku, ktorým bolo rozhodnuté, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd v odôvodnení, o. i., uviedol, že o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. c) O. s. p. a pre úplnosť dodal, že zástupca vedľajšieho účastníka doposiaľ nevykonal žiaden právny úkon vo veci samej, ani nemohol, keďže doposiaľ ani nemal vedomosť o tom, čo je predmetom konania a na akom skutkovom a právnom základe.

Vedľajší účastník v odvolaní, o. i., uviedol, že - podľa jeho názoru - mal súd rozhodnúť podľa § 146 ods.2 veta prvá O. s. p., s použitím § 151 ods.4 O. s. p., že aj keď sa k žalobe nevyjadril, lebo súdu sa mu ju bezmála za 9 mesiacov nepodarilo doručiť, tak na efektívnu ochranu spotrebiteľa postačoval už samotný jeho vstup do konania, že nevie si predstaviť účelnejší a hospodárnejší postup, že s touto otázkou sa už krajské súdy SR vo svojich rozhodnutiach vysporiadali, napr. uznesením Krajského súdu (ďalej len KS) Košice 1Co/247/2012 z 31.10.2012, uznesením KS Košice 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, uznesením KS Prešov 8Co/69/2012 z 26.7.2012, uznesením KS Banská Bystrica 15Co/155/2012 z 31.7.2012, uznesením KS Banská Bystrica 15Co/92/2012 z 10.5.2012. D ô k a z : uznesenie KS Košice 1Co/247/2012 z 31.10.2012 uznesenie KS Košice 2Cob/104/2012 z 29.6.2012 uznesenie KS Prešov 8Co/69/2012 z 26.7.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 15Co/155/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 15Co/92/2012 z 10.5.2012, z ktorých osobitne citoval, resp. vybral z uznesenia KS Košice 1Co/247/2012 z 31.10.2012, z uznesenia KS Košice 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, z uznesenia KS Prešov 8Co/69/2012 z 26.7.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 15Co/155/2012 z 31.7.2012 a z uznesenia KS Banská Bystrica 15Co/92/2012 z 10.5.2012. Ďalej uviedol, že je nerozhodné akú mal vedomosť o predmete sporu pred vstupom do konania, ale z povahy veci vyplýva, že jeho vedomosť postačovala na to, aby sa stal vedľajším účastníkom, čo

sa stalo, nakoľko s ním súd v tomto postavení koná, že jemu sa zdá normálne a logické, že pred vstupom do konania nemohol mať o predmete sporu iné informácie, ako tie, ktoré získal žiadosťou predsedovi súdu, v zmysle platných predpisov, že nie je mu jasné, na základe akých ust. zák. by sa mal mať možnosť oboznámiť so žalobou a prílohami skôr, ako sa stal vedľajším účastníkom, že nakoľko udalosti sa vyvíjajú v príčinnej súvislosti od minulosti cez prítomnosť do budúcnosti, musel sa stať najprv vedľajším účastníkom a až s týmto jeho procesným postavením je spojené právo na doručenie žaloby s prílohami. V tejto súvislosti poukázal aj na absolútne prevažujúcu početnú judikatúru krajských súdov, ktoré mu vo vzťahu k žalobcovi, ak zavinil zastavenie konania alebo bol neúspešný v merite veci, náhradu trov konania priznáva a na to, že početná judikatúra krajských súdov sa s argumentáciou, ktorou mu súdy náhradu trov konania nepriznávajú, už vysporiadala. K tomu poukázal zo stoviek rozhodnutí, podľa jednotlivých senátov krajských súdov, príkladmo aspoň na jedno z toho ktorého senátu, a to na: uznesenie KS Košice 1Co/78/2012 z 13.6.2012, rozsudok KS Košice 2Co/127/2012 z 15.11.2012, uznesenie KS Košice 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, uznesenie KS Košice 3Co/79/2012 z 29.6.2012, uznesenie KS Košice 3Cob/148/2012 z 31.8.2012, uznesenie KS Košice 4Co/53/2012 z 19.7.2012, uznesenie KS Košice 4Cob/90/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Košice 5Co/102/2012 z 19.4.2012, uznesenie KS Košice 9Co/96/2012 z 24.5.2012, uznesenie KS Košice 1Co/143/2012 z 31.5.2012, rozsudok KS Prešov 1Co/27/2012 z 30.5.2012, uznesenie KS Prešov 2Co/16/2012 z 23.2.2012, rozsudok KS Prešov 3Co/26/2012 z 23.5.2012, rozsudok KS Prešov 4Co/16/2012 zo 7.9.2012, uznesenie KS Prešov 5Co/63/2012 z 22.5.2012, uznesenie KS Prešov 6Co/16/2012 z 31.5.2012, rozsudok KS Prešov 7Co/36/2012 z 21.6.2012, uznesenie KS Prešov 8Co/21/2012 z 21.5.2012, uznesenie KS Prešov 9Co/37/2012 zo 16.5.2012, uznesenie KS Prešov 10Co/56/2012 zo 6.7.2012, rozsudok KS Prešov 11Co/37/2012 zo 7.6.2012, uznesenie KS Prešov 12Co/9/2012 z 29.5.2012, uznesenie KS Prešov 13Co/47/2012 z 10.7.2012, uznesenie KS Prešov 14Co/37/2012 z 27.8.2012, rozsudok KS Prešov 16Co/33/2012 zo 16.4.2012, uznesenie „Krajského Prešov“ 17Co/60/2012 z 15.5.2012, uznesenie KS Prešov 18Co/16/2012 z 23.2.2012, uznesenie KS Prešov 19Co/13/2012 z 3.4.2012, uznesenie KS Prešov 20Co/53/2012 z 31.5.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 13Co/200/2012 z 8.8.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 14Co/240/2012 z 20.6.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 15Co/92/2012 z 10.5.2012, rozsudok KS Banská Bystrica 16Co/187/2012 z 28.6.2012, uznesenie KS Banská Bystrica 17Co/87/2012 z 25.4.201, uznesenie KS Banská Bystrica 41Cob/99/2012 z 27.6.2012, uznesenie KS Nitra 7Co/194/2012 z 31.8.2012, rozsudok KS Nitra 9Co/204/2012 zo 16.8.2012, uznesenie KS Nitra 25Co/179/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Žilina 8Co/258/2012 z 31.7.2012, uznesenie KS Trenčín 4Co/270/2012 z 28.9.2012 a uznesenie KS Trenčín 17Co/I 79/2012 z 31.7.2012. Z niektorých osobitne vybral (citoval z nich), konkrétne z uznesenia KS Košice 9Co/59/2012 z 30.4.2012, z uznesenia KS Košice 9Co/106/2012 z 31.7.2012, z uznesenia KS Nitra 9Co/228/2012 z 31.8.2012, z uznesenia KS Nitra 9Co/172/2012 z 23.8.2012, z uznesenia KS Nitra 25Co/179/2012 z 31.7.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 16Co/186/2012 z 28.6.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 15Co/92/2012 z 10.5.2012, z uznesenia KS Trenčín 17Co/220/2012 z 18.7.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 13Co/193/2012 z 30.7.2012, z uznesenia KS Banská Bystrica 13Co/200/2012 z 8.8.2012 a z uznesenia KS Prešov 1Co/8/2012 z 31.5.2012, že na požiadanie ktoréhokoľvek z rozhodnutí, na ktoré v tomto odvolaní poukazuje súdu zašle a že žalobca ich, ako účastník konaní má všetky k dispozícii. Z uvedených dôvodov navrhol výrok, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania, ktoré vyčíslil.

Žalobca k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom uviedol nasledovné: Dovoľuje si poukázať na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.). Zastáva názor, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotný vedľajší účastník má v radoch členov, ktorí majú evidentne právnické vzdelanie. Vedľajší účastník podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd (ďalej len KS) v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zast. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Obdobný právny názor vyjadril aj KS v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí 17Co/164/2012. Ako vyplýva z dôvodovej správy k

zák.č.384/08 Z. z. - cieľom novelizácie O. s. p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Má z vlastných skúseností vedomosť, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. Rovnaký právny názor vyjadril aj KS v Košiciach v rozhodnutí 6Co/141/2012. Dovoľuje si poukázať na to, že uvedenú činnosť by mal byť schopný účelne zabezpečiť aj samotný vedľajší účastník. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zast. Obdobný právny názor vyslovil aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 17Co/91/2012. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník udelil zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu vedľajšieho účastníka, je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V zmysle uvedeného zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. Vedľajší účastník v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca „žalovaných“, pričom títo o jeho vstupe do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí 13Co/36/2012. Dovoľuje si upozorniť, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II.ÚS78/03, ako aj KS v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012. Vedľajší účastník v podanom odvolaní v súvislosti s dôvodnosťou trov konania vedľajšieho účastníka poukazuje na § 137 O. s. p. Zastáva však názor, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane žalovaného, ktorý žalovaného v konaní nezastupuje. KS v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012 vyjadril právny názor, že „v tomto konaní však nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka ani žalovaný nemá žiadnu vedomosť“. Obdobný právny názor vyjadril KS v Prešove aj v rozhodnutí 13Co/35/2012. Z uvedeného dôvodu nemožno pri zdôvodňovaní oprávnenosti nároku na náhradu trov konania argumentovať uvedeným ust., nakoľko to priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného prepisu, čiže ide najmä o Centrum právnej pomoci. Zároveň zastáva názor, že ust. Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ust. nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a náhradu trov konania mu nepriznal. Na základe uvedeného navrhol napadnutý výrok o trovách konania preskúmať a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní, ktoré vyčíslil. Príloha: Rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 16Co/100/2012, 13Co/105/2012, 17Co/91/2012, 17Co/164/2012, Rozhodnutie KS v Bratislave 3Cob/259/2011, Rozhodnutie KS v Košiciach 6Co/141/2012, Rozhodnutie KS v Prešove 13Co/36/2012 a 13Co/40/2012 a Rozhodnutie KS v Žiline 10Co/110/2012 a 5Co/264/2012.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté, nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody napadnutého uznesenia sú správne, na čom nič nemení ani odvolanie, lebo podstatná časť v ňom uvedených skutočností, nemá pre rozhodnutie v prejednávanej veci nijaký právny význam.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastupovaním v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku a žalovaná žiadne trovy neuplatnila.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.